

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 5. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Gustav Munch-Petersen genudgivet i smukt boghåndværk

Gustaf Munch-Petersen: "Nitten Digte", 2019. Illustreret med farvetræsnit af Erik Hagens. Efterskrift af Mogens Bjerring-Hansen. New Graph...

Slå op i Den smalle bog

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan kan se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen
Slagter Forlaget
Fuglekøjen 2016 107 sider, 149 kr. Af Jakob Brønnum Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...
- Forslag til en tekst på forældrenes gravsten
" Han er dement i et stadie, hvor han nogle gange godt kan kende sin søn, Peter, ofte ikke. Der er stadig glimt af klarsyn. "Hvornår b...
Nye noveller: Fire gode samlinger
Ljudmila Petrusjevskaja: "Umodne stikkelsbær",
Forlaget Silkefyret 2018, 185 sider, 190 kr. Rasmus Hastrup: "De ting der sker", Scr...

søndag den 9. februar 2020

At læse Olgas bog er som at stå foran et CoBrA-maleri

Man skal endelig ikke vælge Olgas bog, hvis man trænger til lidt let underholdning og feel-good. Og nok heller ikke for at komme til at vide mere om Olga Larsen

Marie-Louise Hansen: "Olgas bog"
roman,
Vild Maskine 2019, 189 sider, 229,95 kr.

Af Solvej Paabøl Andersen

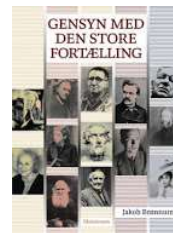
Det er til at blive glad over, hvor omhyggeligt forlaget Vild Maskine har været med den fysiske bog, Olgas bog. Den emmer af kvalitet. Solid indbinding, kraftige sider, ikke noget gnidret, når man ser ned over siderne. Den er meget generøs med pladsen. Og så er den vedlagt et matchende bogmærke. På bagsiden af det er en lille tekst, som kunne have været en bagsidetekst. Med et billede af forfatteren og dramaturgen Marie-Louise Hansen, f. 1973. Hun debuterede som lyriker i Hvedekorn i 2012. Olgas bog er hendes debutroman. Den er støttet af Statens Kunstfond. Og i 2019 indbragte den hende Munch-Christensens debutantpris.

I Aarhus findes der et museum, som hedder Museum Overtaci. Engang lå det på Psykiatrisk Hospital i Risskov. I de skønneste omgivelser, som i sig selv kunne virke helende på et forstyrret sind. Nu er psykiatrisk afdeling i effektivitetens højhelige navn flyttet i mere sterile og praktiske omgivelser ude i Skejby. Museum Overtaci har midlertidigt fået til huse på Katrinebjergvej. Det rummer en samling af kunst, hvoraf størstedelen er skabt af psykiatriske patienter. Blandt andet Olga Larsens (1897-1972) fantasifulde og farverige billedtæpper med motiver fra landbruget, mytologien og kristendommen. Fanden selv optræder i rigt mål. Olga Larsen blev da også kaldt "Fandens billedmager". Ifølge teksten på bogmærket og på bogens bagside er det denne Olga, der delvist har inspireret Marie-Louise Hansen til at skrive "Olgas bog", et kvindeportræt fra 1900-tallets Aarhus. Det kunne der jo være kommet en hvilken som helst roman ud af. Men det gjorde der ikke!

Man skal endelig ikke vælge Olgas bog, hvis man trænger til lidt let underholdning og feel-good. Og nok heller ikke for at komme til at vide mere om Olga Larsen. Vi kan bare læse det uddrag fra romanen, som er gengivet på bagsideteksten, så har vi straks fået forstyrret den ro, som bogens fysiske, æstetiske fremtoning ellers forjætter med sine afdæmpede brune farver: "Sort blod er gammelt blod. Hun køber flæsk i dag, for hun elsker at se Ham grøn mellem tænderne. Jesus griner omrullet til den ene side. To torveildkys senere på hendes bag spørger han hende om hun synes han skal tage navneforandring. "Til hvad dog?" spørger hendes ryg. "Til Arild." Han stikker næsen ned mellem hendes baller. Hun skræpper at den er for lille." Og sådan er det med resten, fristes man til at sige.

At læse Olgas bog er som at stå foran et CoBrA-maleri. Ved første øjekast giver det overhovedet ikke mening. Og måske er dét netop meningen. Det beror på en viljesakt fra læserens/beskuerens side at blive hængende for at få noget til at træde frem og byde sig til som en mulig forståelse. Eller rettere: et fragment af en forståelse. Overblik, sammenhæng, og sikkerhed på at have fattet noget – det skal man ikke regne med. Det er kun i brudstykker, at man støder på "noget, der ligner". Ud af disse brudstykker, og hvad der står på bemeldte bogmærke og bagsideteksten kan man sige følgende om handlingen (med forbehold for misforståelser): Fortællingen begynder ved Olgas konfirmation, som dog ikke bliver til noget, og vi følger hende til hendes død. Hvis vi altså kan følge med. I hvert fald lærer Andreas hende at fotografere og fremkalde billeder. Det bliver denne Olgas kunststart. Hun fotograferer levende og døde, ikke altid til kundens tilfredshed. Men hun er dygtig til at sminke lig. Andreas er en excentrisk skikkelse, som hun også står i et erotisk forhold til i et eller andet omfang. Da han dør, bliver Olga husbestyrerinde hos hans bror, Johannes, som er

Alternativet til den eksistentielle ensomhed

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2020 (5)

▼ februar (1)

At læse Olgas bog er som at stå foran et CoBrA-mal...

► januar (4)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (65)
- dagbøger (1)
- digtsamling (22)
- En litterær refleksion (5)
- essay (4)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (9)
- klassikerlæsning (12)
- kortroman (2)
- kunstbog (5)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

106,311

- Jeg vil gerne tildeles
ridderkorset for min
eminente
anmelderkunst
Jesus Almodovar:
Jeg vil gerne tildeles
ridderkorset for min eminente
elskovskunst illustrator: Arne
Rongsted Jensen
Baggaardsbaroner, 20...

hans diametrale modsætning. En dødbider af en præst. Og så bliver de alligevel gift, åbenbart. Mon ikke det hænger sammen med, at hun bliver gravid et antal gange? Men der er vist ikke nogle af børnene, der lever. I hvert fald ikke ret længe. Et dør efter 9 måneder. Det kan hun vist ikke rigtig forholde sig til. Et aborteret foster ved hun ikke rigtig, hvad hun skal stille op med, så det går hun med i forklædelommen. Og ja – det er vist det. Men altså ikke i kronologisk rækkefølge. Og heller ikke sådan, at man altid helt er med på, hvor vi er, hverken i tid eller sted. Der klippes og springes, og der leges med ord og sætninger, så man som læser ind imellem kan føle sig helt udenfor. Jesus spiller en vis rolle, men det bliver det ikke mere gribende af.

Marie-Louise Hansens dramaturgiske uddannelse kommer hende til gode, når hun forsøger at krybe ind i Olgas syge sind og tankeverden og beskrive verden og begivenhederne derindefra. Det er skingrende, det er smertefuldt og samtidig ikke helt vedkommende. Det er FOR vildt, FOR mærkeligt, FOR ... fortænkt? Efter denne læsers smag. Også efter at denne læser havde besluttet sig for at blive stående ved værket for at se, hvilke brudstykker af mening, det kunne kaste af sig. Man er og bliver voyeur.

Teksten på bogmærket beskriver Olga på følgende måde: "Olga har et barnligt og skrøbeligt sind med mange indre dæmoner, men hun er samtidig en stærk kvinde, der er forud for sin tid og kæmper for at frigøre sig på flere planer". Jeg mangler at blive overbevist om, at hun er en kvinde, som er forud for sin tid. Først og fremmest er hun en kvinde, som ikke kan være i sin tid – uanset hvilken tid. Men måske nok af forskellige grunde. Men at hun indskriver sig i rækken af kvindelige kunstnere, som dårligt blev anerkendt i sin faktiske tid, det er en helt anden sag.

Vild Maskine hedder forlaget bag udgivelsen. Og jeg skal da love for, at der gives plads til vildskab. Det er rigtig skønt i en tid, hvor der ellers ikke er meget plads til det, som ikke har indlysende formål eller i det mindste er underholdende.

Indsendt af Jakob Brønnum

Ingen kommentarer:

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Indlæg \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).